BOAT Butlletí oficial de l'Arquebisbat de Tarragona

Núm. 601 12 de febrer de 2024 Pàg. 001

CARTA DOMINICAL

227. El parenostre (5): CINC PANS I DOS PEIXOS

11 de febrer de 2024

Benvolgudes i benvolguts, «El nostre pa de cada dia, doneu-nos, Senyor, el dia d'avui», demanem en el parenostre. En moltes cultures el pa simbolitza l'aliment bàsic, allò que tota persona necessita des de la seva humanitat real i feble. Demanar-lo és la pregària dels pobres, d'aquells que se saben mancats d'allò més elemental. Difícilment aquesta petició pot néixer en un cor ric i autosuficient. Si en les primeres pregàries del parenostre miràvem al cel per a conèixer les profunditats de la vida divina, ara, com a pobres que som, demanem a Déu que sigui ell qui ens miri, s'apropi a nosaltres i en tingui cura amb un amor maternal i tendre: «Qui de vosaltres, si el seu fill li demana pa, li donarà una pedra? […] Així, doncs, si vosaltres, que sou dolents, sabeu donar coses bones als vostres fills, molt més el vostre Pare del cel donarà coses bones als qui les hi demanen» (Mt 7,9.11).

En el nostre món occidental, immers en una societat de consum que ens consumeix, aquesta pregària pot perdre força, com si no anés amb nosaltres. Potser no ens adonem de la nostra indigència, de tot allò que ens falta per viure com a cristians. I potser no ens adonem tampoc que, lamentablement, molta gent del nostre costat està faltada de l'imprescindible. Demanar el nostre pa de cada dia, implica que n'hi hagi per a tothom. I això ens converteix en ambaixadors de la cura divina per a tota la humanitat.

El papa Francesc està posant el dit a la llaga i vol que cada vegada prenguem més consciència que som l'Església pobra per als pobres. Evidentment no es tracta d'una lloança a la pobresa en si mateixa, sinó de captar el nucli del missatge evangèlic, on s'aprèn a saber que tot ho rebem de Déu i que som fraternitat compartint els béns materials i espirituals. Us imagineu una Església on partim el pa i prenem junts el nostre aliment amb joia i senzillesa de cor (cf. Ac 2,46)? Deixem-nos representar per aquell vailet que posa a disposició tot el que té, cinc pans i dos peixos, perquè el Senyor els reparteixi a la multitud. Com comentava el papa Francesc: «El veritable miracle fet per Jesús aquell dia no és tant la multiplicació» —que és certa—, «sinó el fet de compartir: doneu el que teniu i jo faré el miracle».

Avui, dia de la Campanya contra la fam en el món, tenim una bona oportunitat per a fer-nos-hi més conscients. Necessitem aprendre la lliçó de la generositat, la lliçó de la fraternitat. No perquè avui fem un almoina i després ens n'oblidem, sinó perquè tots plegats som cridats a viure segons el cor de Déu, que sols coneix l'amor.

Es dona la feliç coincidència que avui, memòria de la Mare de Déu de Lourdes, és, a més, la Jornada mundial del malalt. Compartir el pa de cada dia implica també tenir cura dels germans malalts, freturosos de la nostra ajuda i de la nostra companyonia. No oblidem, però, que també de vosaltres, cristians que esteu en situació de malaltia o de vulnerabilitat, necessitem els dons que Déu us regala. El pa nostre s'adquireix compartint, donant i rebent, rebent i donant, en una simfonia amorosa que ens engloba i ens interpel·la a tots.

Ben vostre,

† Joan Planellas i Barnosell
Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat